

Nota van B&W

Portefeuille H. van der Molen
Auteur Mevr. E.F. van Duffelen
Telefoon 5114395
E-mail: duffele@haarlem.nl
PD/SZW Reg.nr. 2006/426
Te kopiëren: A en B
B & W-vergadering van 17 oktober 2006

Onderwerp ‘Niemand aan de kant’, kadernota reïntegratie
2006 – 2008

Bestuurlijke context

De ‘Kadernota reïntegratie 2006 – 2008’ is een nadere uitwerking van het gestelde in het coalitieakkoord over dit onderwerp. Het bevorderen van uitstroom uit de bijstand is namelijk één van de speerpunten van het college voor de komende vier jaar. In het coalitieakkoord 2006 – 2010 wordt een aantal manieren genoemd waarop dit gerealiseerd kan worden. Het college speelt hierbij zelf een actieve rol door het creëren van stageplekken en (additionele) werkgelegenheid. Maar ook door bijvoorbeeld het stimuleren en bevorderen van werkgelegenheid in Haarlem. Deze maatregelen, in combinatie met een actief uitstroombeleid en een streng doch rechtvaardig handhavingsbeleid, moet in de komende jaren leiden tot een verhoogde uitstroom uit de bijstand. Maar het gaat niet om werk alleen. Ook maatschappelijke participatie, bijvoorbeeld door middel van vrijwilligerswerk, voor hen die (nog) niet kunnen werken en de inburgering van oud- en nieuwkomers staan hoog op de agenda. Niemand aan de kant, daar gaat het om.

Wij gaan actief aan de slag met de vraaggerichte reïntegratiemethodiek waarbij beschikbare vacatures het uitgangspunt voor het traject vormen. Hiervoor richten wij een acquisitie- en matchingsbureau op.

Gelet op de verhoogde reïntegratie-inspanning, is onderbesteding van het Werkdeel WWB de komende jaren minder waarschijnlijk. Rekening houdend met de risico’s van voortijdige uitval uit het traject, veronderstellen wij dat voor 20% tot 30% van de trajecten niet de volledige prijs betaald wordt. Hierdoor blijft de feitelijke besteding achter bij aangegane verplichtingen.

Wij dragen zorg voor een goede monitoring van zowel de effecten van het beleid op het bestand, als op de uitgaven uit het Werkdeel WWB. Wij informeren de commissie hierover periodiek.

Raadsparagraaf:

Deze kaderstellende nota dient vastgesteld te worden door de gemeenteraad. Hiermee voldoet de raad tevens aan het gestelde in artikel 5 van de ‘Reïntegratieverordening WWB’. Daarin is namelijk bepaald dat de raad tweejaarlijks een beleidsplan reïntegratie moet vaststellen.

B&W-besluit:

1. Het college stelt de raad voor om de ‘Kadernota reïntegratie 2006 – 2008’ vast te stellen.
2. De kosten van het besluit zijn begroot op circa € 18.500.000,00 per jaar en kunnen volledig ten laste van het voor reïntegratie geoormerkte budget Werkdeel WWB worden gebracht.
3. Met de vaststelling van deze kadernota komt de ‘Kaderstellende nota reïntegratie 2006 – 2007’, PD/SZW/2006/7 vastgesteld door het college d.d. 17 januari 2006, te vervallen.
4. De betrokkenen ontvangen daags na besluitvorming informatie over dit besluit.
5. Het raadsstuk wordt voorgelegd aan de gemeenteraad, nadat de commissie Samenleving hierover een advies heeft uitgebracht

1. Inleiding

Het bevorderen van uitstroom uit de bijstand is één van de speerpunten van het college voor de komende vier jaar. In het coalitieakkoord 2006 – 2010 wordt een aantal manieren genoemd waarop dit gerealiseerd kan worden. Het college speelt hierbij zelf een actieve rol door het creëren van stageplekken en (additionele) werkgelegenheid. Maar ook door bijvoorbeeld het stimuleren en bevorderen van werkgelegenheid in Haarlem. Deze maatregelen, in combinatie met een actief uitstroombesleid en een streng doch rechtvaardig handhavingsbeleid, moet in de komende jaren leiden tot een verhoogde uitstroom uit de bijstand. Maar het gaat niet om werk alleen. Ook maatschappelijke participatie, bijvoorbeeld door middel van vrijwilligerswerk, voor hen die (nog) niet kunnen werken en de inburgering van oud- en nieuwkomers staan hoog op de agenda. Niemand aan de kant, daar gaat het om.

2. Een terugblik

De afgelopen jaren hebben wij vooral totaaltrajecten ingezet voor de reïntegratie van uitkeringsgerechtigden. Net als in de rest van Nederland lagen de plaatsingspercentages (berekend op basis van het aantal gestarte trajecten) rond de 35%. Hoewel dit niet automatisch betekent dat de overige 65% dus niet geslaagd is¹, is het resultaat mager te noemen.

Met de komst van de WWB in 2004, ligt het accent nóg meer dan voorheen op uitstroom uit de bijstand. Mensen die kunnen werken worden daartoe gestimuleerd. Personen die dat om sociale, psychische of medische redenen niet kunnen, worden met rust gelaten. Sociale activering wordt steeds minder ingezet. Ook scholingstrajecten verdwijnen naar de achtergrond.

In de afgelopen jaren is veel tijd besteed aan de implementatie van de WWB: tal van nieuwe verordeningen, beleidsregels en richtlijnen zijn geïmplementeerd. Niet alleen op het gebied van reïntegratie maar ook ten aanzien van handhaving, terugvordering en fraudebestrijding. Verschillende werkprocessen zijn gewijzigd en oude systemen zijn vervangen door nieuwe. Om dit alles te kunnen uitvoeren, heeft SoZaWe een reorganisatie ondergaan waarin functies zijn vervallen, samengevoegd en gecreëerd. De fase waarin SoZaWe zich momenteel bevindt, is er vooral één van doorontwikkeling en verdere professionalisering.

3. Reïntegratie is geen statisch begrip...

Landelijk volgen de ontwikkelingen op het terrein van sociale zaken en werkgelegenheid elkaar in rap tempo op. Na invoering van de WWB is de wetgeving rondom de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen ingrijpend veranderd. Ondanks de verwachtingen daartoe, heeft dit overigens (nog) niet geleid tot een zichtbare toename van het bijstandsbestand. Ook op enkele andere (aanpalende) beleidsterreinen komen er veranderingen aan. Denk hierbij

¹ Denk aan beëindigen als gevolg van verhuizing, samenwonen, detentie, medische problematiek etc.

bijvoorbeeld aan de modernisering van de Wet sociale werkvoorziening, de nieuwe inburgeringswet en invoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning.

Ten aanzien van de instrumenten die worden ingezet om uitstroom uit de bijstand te bevorderen, is een duidelijke kentering zichtbaar. Had tot een paar jaar geleden nog bijna niemand van de Work First-aanpak gehoord, inmiddels is dit reïntegratie-instrument bij circa 80% van de Nederlandse gemeenten ingevoerd. Daarnaast kan geconstateerd worden dat steeds meer gemeenten delen van het reïntegratieproces (weer) zelf ter hand nemen. Dit vertaalt zich onder andere in een afname van het aantal totaaltrajecten en een toename van de inzet van losse reïntegratie-instrumenten in combinatie met meer maatwerk. Een andere methodiek die sterk in ontwikkeling is, is die van de vraaggerichte benadering. Hierbij vormen beschikbare vacatures het uitgangspunt voor het in te zetten traject. Kortom, reïntegratie is geen statisch begrip.

4. ... Ook niet in Haarlem

Net als vele andere gemeenten in Nederland, hebben ook wij ervoor gekozen om meer reïntegratieactiviteiten zelf ter hand te nemen. Omdat dit tijd kost, worden de caseloads verlaagd van 120 naar 80². Het pilotproject Work First is geïntensiveerd en wij doen momenteel ervaring op met de vraaggerichte benadering. Om te kunnen anticiperen op (lokale) ontwikkelingen op de arbeidsmarkt en binnen het klantenbestand, zijn de gemeentelijke inkoopregels voor reïntegratieproducten versoepeld.

In de periode 2006 – 2010 is één van de speerpunten: het actief bevorderen van uitstroom uit de bijstand met intelligente maatregelen³. In het coalitieakkoord heeft het college het volgende genoemd:

- creëren van 100 stageplaatsen voor uitkeringsgerechtigden binnen de gemeente;
- verlenen van voorrang aan nieuwe bedrijven met veel werkgelegenheid;
- bieden van tijdelijke (additionele) werkgelegenheid (onderhoudswerkzaamheden);
- een traject op maat voor elke uitkeringsgerechtigde;
- bij de gunning van opdrachten wordt nagegaan of voorwaarden kunnen worden gesteld aan opdrachtnemers over het in dienst nemen van werkloze Haarlemmers.

Deze maatregelen uit het coalitieprogramma zijn voor het college de richtlijnen om – ook in combinatie met elkaar – binnen en buiten de gemeentelijke organisatie tot een succesvol reïntegratiebeleid te leiden.

De komende jaren hebben wij slechts één doel: niemand aan de kant! Hiermee streven wij naar een hogere uitstroom uit de bijstand. Maar wij beogen hiermee ook zoveel mogelijk mensen te activeren. Dat hoeft niet altijd naar werk te zijn. Ook maatschappelijke participatie en vrijwilligerswerk horen daarbij: voor de één als opstapje naar reïntegratie, voor de ander ter voorkoming of doorbreking van het sociaal isolement.

5. Dichter op de klant

Niemand aan de kant! Dat lukt alleen als we onze klanten kennen en hen actief tegemoet treden. De klanten hebben een vaste casemanager die vooral optreedt als regisseur. Het eindresultaat moet zijn dat elke uitkeringsgerechtigde een traject op maat ontvangt, gericht op adequate ondersteuning en reïntegratie⁴.

² Nota 'Herschikking van taken binnen de afdeling Sociale Zaken en Werkgelegenheid (voorgenomen besluit reorganisatie), SZW/2006/50

³ 'Coalitieakkoord Haarlem 2006 – 2010, Sociaal en Solide', blz. 4.

⁴ Coalitieakkoord blz. 17.

Een traject op maat betekent minder totaaltrajecten en meer losse producten. We bieden onze klanten alleen nog een totaaltraject als dat ook echt nodig is. In andere gevallen beperken we ons tot de inzet van uitsluitend instrumenten die écht nodig zijn. Een goede diagnose biedt hiervoor de basis.

Onze speciale aandacht gaat in ieder geval uit naar de volgende groepen:

- de zogenaamde bijzondere groepen (dak- en thuislozen, personen met verslavingsproblematiek en personen met een (ex)psychiatrische achtergrond);
- jongeren;
- alleenstaande ouders;
- inburgeringsplichtige uitkeringsgerechtigden.

Voor de alleenstaande ouders en de bijzondere groepen geldt dat wij doorgaan op de ingeslagen weg. Mede gelet op de komende wetswijzigingen ontwikkelen wij een nieuw instrumentarium voor inburgeringsplichtige uitkeringsgerechtigden. Inburgering en reïntegratie worden hierbij meer dan nu het geval is, aangeboden in één traject. Voor de jongeren tot slot, geldt dat wij kiezen voor een op deze groep afgestemd Work First-traject.

De instrumenten die wij inzetten moeten effectief zijn. De vraaggerichte trajecten zijn hier een goed voorbeeld van. Het gaat hierbij om trajecten met een baangarantie, vaak op basis van no-cure-no-pay. In aansluiting hierop gaan wij in de komende jaren zelf actiever werkgevers benaderen. Hiervoor richten wij een acquisitie- en matchingsbureau op. Ook Work First is een effectief reïntegratie-instrument gebleken⁵. Onze reïntegratiedoelstelling voor de komende jaren ziet er als volgt uit: 40% van ons bestand volgt een reïntegratietraject. Daarnaast nemen zo'n 400 personen deel aan Work First. Deze groep wordt voor een groot deel gevormd door nieuwe instroom in de bijstand.

Zoals gezegd: niemand aan de kant is niet uitsluitend gericht op uitstroom naar werk. Voor hen voor wie werken (nog) niet tot de mogelijkheden behoort, richt onze aanpak zich op sociale activering. Een breed scala aan activeringstrajecten moet het mogelijk maken om al onze klanten een passend aanbod te doen. De komende twee jaar willen wij jaarlijks circa 400 personen een traject gericht op zorg, maatschappelijke participatie, sociale activering of vrijwilligerswerk bieden.

Wanneer een klant niet kan werken vanwege psychische, sociale of medische belemmeringen, verstrekken wij een tijdelijke ontheffing van de arbeidsplicht. Middels een diagnose, eventueel aangevuld met een arbeidsdeskundig, medisch of psychologisch onderzoek, bepalen wij de duur waarvoor deze ontheffing verleend wordt. Gedurende deze ontheffing is de activering vooral gericht op het opheffen van de belemmering.

Kortom, dichter op de klant door: een actieve benadering van het bestand, maatwerk, effectieve instrumenten en een breed aanbod aan trajecten sociale activering. Eind 2008 kennen wij al onze klanten en heeft 80% een trajectplan gericht op werk of activering.

Alleenstaande ouders nemen een bijzondere positie in binnen de bijstandspopulatie. Hoewel deze groep op grond van de WWB de arbeidsplicht heeft, houden wij bij het opleggen van die verplichting rekening met de zorgwens van de ouder en met de beschikbaarheid van kinderopvang en andere voorzieningen die nodig zijn bij de arbeidsinpassing. Voor een groot deel van deze groep is deeltijd arbeid het maximaal haalbare.

Naast uitstroom naar een reguliere baan besteden wij de komende jaren extra aandacht aan het zelfstandig ondernemerschap. Door een optimale benutting van de wettelijke ruimte en een creatieve inzet van het Werkdeel WWB, bieden wij meer mensen ondersteuning bij het starten van een eigen onderneming.

⁵ De evaluatie van het pilotproject Work First wijst uit dat 66% na afloop niet terugvalt in de bijstand. Voor zover bekend heeft de helft hiervan een reguliere baan gevonden. Voor de resterende personen geldt dat 21% is ingestroomd in de WWB en 13% is doorgestroomd in het vervolgproject Work First.

In de komende periode willen wij scholing intensiever benutten als reïntegratie-instrument. Onderzoeken hebben immers uitgewezen dat scholing een aantoonbare bijdrage levert aan de duurzame uitstroom van uitkeringsgerechtigden. Onze aandacht gaat daarbij vooral uit naar scholing in combinatie met de vraaggerichte reïntegratiemethodiek.

Wij gaan actief aan de slag met de vraaggerichte reïntegratiemethodiek waarbij beschikbare vacatures het uitgangspunt voor het traject vormen. Hiervoor richten wij een acquisitie- en matchingsbureau op. Dit bureau acquireert vacatures en matcht deze met bijstandsgerechtigden, al dan niet voorafgaand aan een specifiek scholingstraject gericht op de vacaturevervulling. Dit matchingsbureau zal ook een belangrijke rol vervullen in ons project waarbij wij bijstandsgerechtigden aan het werk willen helpen in het onderhoud van de stad.

Tot slot: casemanagers kunnen bij de uitvoering van het reïntegratiebeleid gebruik maken van de reïntegratieladder (zie bijlage). De reïntegratieladder gaat er vanuit dat er voor iedereen een plekje is op die ladder: niemand aan de kant! Het maakt inzichtelijk hoe het reïntegratieproces verloopt en geeft tevens aan welke instrumenten in de verschillende stadia van het reïntegratietraject ingezet kunnen worden. De reïntegratieladder is overigens nadrukkelijk bedoeld als hulpmiddel en niet als doel op zich.

6. Flankerend beleid

Met het flankerend beleid en het beleid op een aantal aanpalende terreinen, completeren wij het reïntegratiebeleid. Immers, zonder kinderopvang geen traject voor alleenstaande ouders en zonder goede handhaving geen effectief reïntegratiebeleid.

De wet biedt weinig ruimte om klanten financieel te stimuleren of te belonen voor hun activering of reïntegratie. Naast een vrijlating van inkomsten (maximaal 6 maanden) kent ons reïntegratiebeleid op dit moment alleen de uitstroompremie bij werkaanvaarding. Personen die niet aan het werk kunnen maar wel een activeringstraject volgen, komen hiervoor niet in aanmerking. In aansluiting op ons doel dat niemand aan de kant blijft staan, onderzoeken wij of wij voor deze groep een stimuleringspremie kunnen ontwikkelen.

Niet alleen voor onze klanten, ook voor werkgevers kennen wij een stimuleringspremie in de vorm van een loonkostensubsidie. Deze overbruggingssubsidie is recentelijk geëvalueerd⁶ en versoepeld. Over een jaar beoordelen wij dit instrument opnieuw op effectiviteit.

Wie niet kan werken wordt geholpen, wie niet wil werken wordt streng aangepakt⁷. Het gaat dus niet om stimuleren alleen. Een actief lik-op-stuk-beleid levert een bijdrage aan een effectief reïntegratiebeleid. Voorwaarde hierbij is dat de klant steeds goed geïnformeerd wordt over wat er van hem verwacht wordt en wat de consequenties zijn bij het niet naleven van zijn verplichtingen.

Ook schuldhelpverlening rekenen wij tot het flankerend beleid. Schuldenproblematiek kan immers een reïntegratietraject in de weg staan. In de komende jaren willen wij schuldhelpverlening, voor zover noodzakelijk, integraal onderdeel laten uitmaken van het reïntegratietraject.

Hoewel als laatste genoemd zou dit eigenlijk vooraan moeten staan: een stevige maar humane poortwachterfunctie. Alleen zij die daar recht op hebben, ontvangen bijstand. Wij handhaven het reeds ingezette beleid en intensiveren dat daar waar dat nodig blijkt.

7. Hoe effectief is effectief?

⁶ PD/SZW/2006/144

⁷ Coalitieakkoord, blz. 17

In de laatste jaren zijn wij er onvoldoende in geslaagd om de effectiviteit van het reïntegratiebeleid inzichtelijk te maken. Dat moet anders. In een kwartaalbulletin informeren wij de commissie Samenleving over zowel de uitvoering van het reïntegratiebeleid als over de samenstelling van het klantenbestand. Met deze informatie maken wij de effectiviteit van ons beleid inzichtelijk. Bovendien biedt het ons zicht op de samenhang tussen het beleid en het bestand en stelt het ons in staat om adequaat en (pro)actief in te spelen op de ontwikkelingen en ons aanbod daar op af te stemmen.

Zoals aangegeven (paragraaf 4) willen wij, mede gekoppeld aan onze verhoogde inspanning op onderhoudsterrein, het bestand aan uitkeringsgerechtigden zo optimaal mogelijk inzetten. Dit geeft mogelijkheden om in de komende jaren (2006 – 2010) circa 300 personen extra uit de bijstand regulier werk aan te bieden. Wij streven naar een bestandsdaling van 3400 in 2006 naar 2800 eind 2008.

8. De kaders samengevat: uitgangspunten, doelstellingen en randvoorwaarden

Niemand aan de kant! Dat is het uitgangspunt van het reïntegratiebeleid voor de komende jaren. Daarbij gaat niet om werk alleen. Ook maatschappelijke participatie voor hen die (nog) niet kunnen werken en de inburgering van oud- en nieuwkomers staan hoog op de agenda. Een stevige maar humane poortwachterfunctie zorgt ervoor dat alleen zij die daar recht op hebben, bijstand ontvangen.

Bovengenoemde uitgangspunten leiden de komende jaren tot een intensivering en verdieping van het reïntegratiebeleid. In 2007 en 2008 willen wij 1200 personen een reïntegratietraject bieden. Dit is circa 40% van het klantenbestand. Daarnaast bieden wij jaarlijks tussen de 400 en 500 personen een Work First traject aan. Dit is inclusief de banen in het kader van het stadsonderhoud. Tot slot willen wij jaarlijks 400 personen een traject gericht op zorg, maatschappelijke participatie, sociale activering of vrijwilligerswerk bieden.

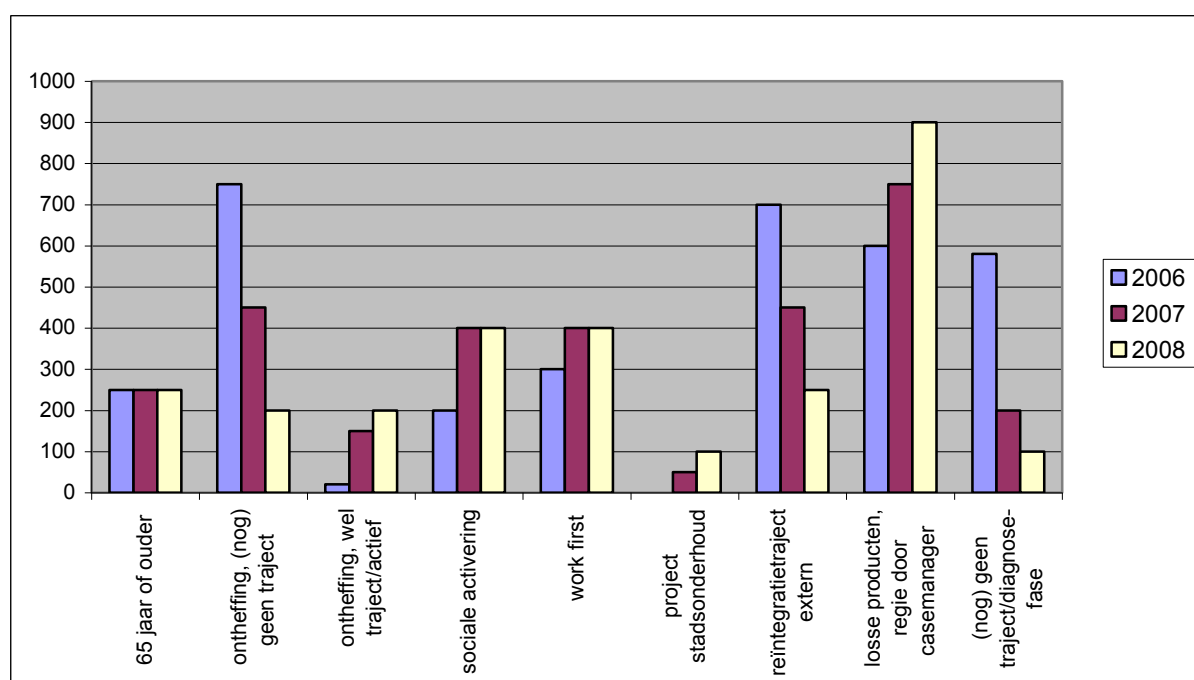
Dit alles vertaalt zich in een toename van de uitstroom als gevolg waarvan het bestand eind 2008 is gedaald tot circa 2800 klanten. Door deze verhoogde uitstroom wordt het tekort op het Inkomensdeel WWB teruggedrongen. Eind 2008 kennen wij al onze klanten en heeft 80% een trajectplan gericht op werk, zorg of activering. In de onderstaand schema schetsen wij het bestand volgens de huidige gegevens (september 2006) en laten wij tevens zien wat wij eind 2008 bereikt willen hebben.

Wij kunnen deze ambitie alleen realiseren wanneer de casemanager voldoende tijd heeft voor reïntegratie. De verlaging van de caseload (van 120 naar circa 80 klanten) wordt in 2007 afgerond. Via een Europese aanbesteding wordt een breed scala aan reïntegratievoorzieningen en losse producten ingekocht. Ook de trajecten sociale activering worden opnieuw aanbesteed⁸. Daarnaast blijft het mogelijk om individuele maatwerkproducten in te kopen.

⁸ PD/SZW/2006/425

	2006	2007	2008
65 jaar of ouder	250	250	250
ontheffing, (nog) geen traject	750	450	200
ontheffing, wel traject/actief	20	150	200
sociale activering	200	400	400
work first	300	400	400
project stadsonderhoud	0	50	100
reïntegratietraject extern	700	450	250
losse producten, regie door casemanager	600	750	900
(nog) geen traject/diagnose-fase	580	200	100
	3400	3100	2800

(De cijfers 2006 zijn gebaseerd op het bestand per 1 september 2006)

10. Financiële paragraaf

Tot eind 2003 stond SoZaWe onder verscherpt toezicht van het ministerie. Tot die tijd ging de aandacht dan ook vooral uit naar de rechtmatige verstrekking van uitkeringen. Aansluitend volgde een reorganisatie binnen SoZaWe en de implementatie van de WWB. Reïntegratie kwam als gevolg van deze ontwikkelingen op een laag pitje.

De overschotten op het Werkdeel WWB⁹ stapelde zich op. Samen met het jaarlijks aan de gemeente beschikbaar gestelde budget Werkdeel ad circa € 14 miljoen, beschikte SoZaWe in 2006 over een reïntegratiebudget van circa € 25 miljoen.

De omvang van het beschikbare budget biedt dus voldoende ruimte om een actief en intensief reïntegratiebeleid uit te voeren. Onderstaand geven wij een begroting voor de komende jaren.

⁹ Voor invoering van de WWB was dit het W-deel van het Fonds Werk & Inkomen.

	2007	2008
onthefing, wel traject/actief	€ 330.000,00	€ 440.000,00
sociale activering	€ 1.540.000,00	€ 1.540.000,00
work first	€ 5.200.000,00	€ 5.200.000,00
project stadsonderhoud	€ 650.000,00	€ 1.300.000,00
reïntegratietraject extern	€ 1.575.000,00	€ 875.000,00
losse producten, regie door casemanager	€ 2.625.000,00	€ 3.150.000,00
diagnose/arbeidsgeschiktheidstoets	€ 300.000,00	€ 300.000,00
gesubsidieerde arbeid	€ 4.800.000,00	€ 4.200.000,00
reïntegratievoorzieningen (premies etc.)	€ 800.000,00	€ 800.000,00
scholingstrajecten (langdurig)	€ 750.000,00	€ 750.000,00
	€ 18.570.000,00	€ 18.555.000,00

(Een toelichting op deze begroting staat in de bijlage)

Onze ambitie is hoog, evenals de kosten die dit met zich meebrengt. Bovenstaande begroting is overigens gebaseerd op de maximale kosten per traject. Ervaring heeft ons geleerd dat als gevolg van voortijdige uitval¹⁰ de daadwerkelijke kosten circa 20% tot 30% lager uitvallen.

Daling van het aantal bijstandsgerechtigden heeft een positief effect op de kosten voor bijstandsverlening, het budget Inkomensdeel Wet Werk en Bijstand. Een bijstandsuitkering kost gemiddeld € 12.000 per bijstandsgerechtigde per jaar. Wij hebben in ons collegeakkoord ambities aangegeven met betrekking tot de daling van het aantal bijstandsgerechtigden. Deze ambities worden met voorliggende nota nader ingevuld en sluiten aan bij de door ons gewenste besparing in het Inkomensdeel Wwb.

11. Inspiraak

Het advies van de Beleidsadviescommissie alsmede de reactie van het college daarop is bijgevoegd bij deze nota.

Begin 2006 is met de casemanagers uitvoerig gesproken over reïntegratie. Wat moet er anders, wat kan er beter, wat missen we nog? De uitkomsten hiervan zijn betrokken bij de totstandkoming van deze kadernota. Een samenvatting kunt u terugvinden in de bijlage. Ook bij de ontwikkeling van het strategisch bedrijfsplan voor SoZaWe zijn de medewerkers gehoord. Eén ding kwam daarbij heel duidelijk naar voren: niemand aan de kant! Wanneer werken niet (meer) lukt, moeten de mogelijkheden voor vrijwilligerswerk en maatschappelijke participatie onderzocht worden.

Op 12 juli 2006 vond een workshop plaats waarvoor bij de uitvoering van het reïntegratie-beleid betrokken organisatie waren uitgenodigd, rondom een viertal thema's:

- alle klanten aan de slag;
- de dienstverlening moet beter;
- strenger selecteren aan de poort;
- samenwerken.

¹⁰ Uitval vanwege werkaanvaarding maar ook om uiteenlopende andere redenen, zoals ziekte of einde uitkering i.v.m. bijvoorbeeld samenwoning.

De uitkomsten van de discussie zijn, al dan niet nadrukkelijk, verwerkt of opgenomen in deze kadernota.

12. Communicatie

De betrokkenen ontvangen daags na besluitvorming informatie over dit besluit. De media krijgen een persbericht. De communicatie rondom diverse onderwerpen uit deze kadernota wordt op nader uitgewerkt in een communicatieplan.

13. Besluit

1. Het college stelt de raad voor om de ‘Kadernota reïntegratie 2006 – 2008’ vast te stellen.
2. De kosten van het besluit zijn begroot op circa € 18.500.000,00 per jaar en kunnen volledig ten laste van het voor reïntegratie geormerkte budget Werkdeel WWB worden gebracht.
3. Met de vaststelling van deze kadernota komt de ‘Kaderstellende nota reïntegratie 2006 – 2007’, PD/SZW/2006/7 vastgesteld door het college d.d. 17 januari 2006, te vervallen.
4. De betrokkenen ontvangen daags na besluitvorming informatie over dit besluit; de media krijgen een persbericht.
5. Het raadsstuk wordt voorgelegd aan de gemeenteraad, nadat de commissie Samenleving hierover een advies heeft uitgebracht.

Bijlage 1: reïntegratieladder

Bij aanvang van ieder traject wordt zowel de startpositie op de ladder bepaald, alsmede het einddoel van het traject. Niet iedereen start onderaan op de ladder. Bovendien is het niet noodzakelijk dat alle bovenliggende treden doorlopen worden. De treden geven slechts in chronologische volgorde weer welke stappen ondernomen moeten worden om iemand met zeer beperkte reïntegratiekansen toe te leiden naar een betaalde baan. Hoe kansrijker, hoe hoger op de ladder wordt ingestapt. De treden kennen geen maximale doorlooptijd. Dit zou ook niet overeenkomen met het uitgangspunt van maatwerk, dat wij de komende jaren op het gebied van reïntegratie verder willen doorvoeren.

Let op: De reïntegratieladder is een instrument en geen doel op zich!

Tree 0 Ontbreken van activeringsmogelijkheden

Omschrijving	Het gaat hierbij om situaties waarbij zorg noodzakelijk is maar de klant nog geen stappen heeft gezet om hier inhoud aan te geven.
Voor wie	Te denken valt aan mensen die verslavingszorg nodig hebben maar niet aan hun verslaving willen werken, of aan mensen die psychiatrische hulp nodig hebben maar dit niet zien of willen. Een persoon blijft op deze trede zolang er gewerkt wordt aan de motivatie om richting hulpverlening te gaan.
Volgende trede	Zodra iemand gemotiveerd is om geholpen te worden en er concreet gewerkt gaat worden aan de inzet van zorg gaat iemand naar trede 1.
Instrumenten	Bij deze trede gaat het vooral om (periodieke) individuele motivatiegesprekken met de klant. De vaststelling van de noodzakelijke zorg of hulpverlening middels een uitgebreide (medische) diagnose is daarbij een belangrijk instrument. Ook het wijkproject 'Voor de buurt, door de buurt' van Haarlem werkt kan in dit stadium een goede eerste stap zijn.

Tree 1 Zorg / hulpverlening

Omschrijving	Het betreft hier zowel de invulling van de zorg (welke zorg is noodzakelijk en passend?) als het daadwerkelijk ontvangen ervan.
Voor wie	Het gaat hierbij vooral om klanten die een zorgbehoefte hebben en gemotiveerd zijn om zorg te gaan ontvangen. Ook mensen die reeds afdoende zorg ontvangen staan op deze trede. Voor de personen op deze trede geldt dat ze gedurende de zorg nog niet in staat zijn om al te werken aan het betreden van de volgende trede van de ladder.
Volgende trede	Zodra iemand in staat is om naast de zorg deel te nemen aan andere activiteiten, kan hij naar de volgende trede (meestal trede 2, soms een hogere trede).
Instrumenten	Bij deze trede worden vooral specifieke maatwerkinstrumenten ingezet. Het gaat dan vooral om doorverwijzing naar en contact met hulpverleningsinstanties zoals: de Geestgronden, Sociaal Maatschappelijke Dienstverlening, de Brijderstichting, thuiszorg, de huisarts, Bureau Budgetbeheer en Schuldhulpverlening etc. Ook in deze fase kan het wijkproject van Haarlem Werkt een goed instrument zijn. De activeerder van het project neemt dan feitelijk een deeltaak (regie en ondersteuning) over van de casemanager.

(daar waar zorg staat kan ook hulpverlening gelezen worden)

Tree 2 Sociale activering

Omschrijving	Sociale activering heeft als doel het verhogen van de maatschappelijke participatie en/of het doorbreken of voorkomen van sociaal isolement door maatschappelijk zinvolle activiteiten die eventueel een eerste stap naar betaald werk kunnen betekenen.
Voor wie	Op deze trede staan klanten van wie verwacht wordt dat zij mogelijk op de lange termijn aan het reguliere arbeidsproces kunnen deelnemen, maar daar nu nog niet aan toe zijn. Daarnaast is deze trede bedoeld voor klanten bij wie ook op de lange termijn geen uitzicht op deelname aan het reguliere arbeidsproces is. In dit laatste geval heeft sociale activering dan vooral het voorkomen en doorbreken van sociaal isolement als doel.
Volgende trede	Als iemand in staat is zonder verdere begeleiding gestructureerd een of meerdere maatschappelijke zinvolle activiteiten te ontplooiën én in staat is om na te denken over de toekomst (wat wil ik? wat kan ik? wat moet ik daarvoor doen?) kan hij de volgende stap zetten (meestal trede 3, soms ook 4 of hoger).
Instrumenten	Trajecten sociale activering worden uitgevoerd door Project de Grote Markt (samenwerking tussen Ecosol, de Schalm, Roads). De vrijwilligerscentrale begeleidt klanten naar en tijdens het vrijwilligerswerk . Ook de trajecten Bewegen als Warming-up voor reïntegratie vallen hieronder.

Tree 3 **Arbeidsactivering en scholing**

Omschrijving	Het gaat hierbij om activiteiten ter voorbereiding op arbeidsinschakeling, zoals: het opdoen van arbeidsritme en werkervaring, verwerven van noodzakelijke kennis en vaardigheden etc.
Voor wie	Hier bevinden zich personen die kunnen werken maar nog een te grote afstand hebben tot de arbeidsmarkt om bemiddeld te kunnen worden. Het doel van deze trede is dus vooral het verkleinen van de afstand tot de arbeidsmarkt.
Volgende trede	Personen die beschikken over voldoende kennis, kwaliteiten, capaciteiten en vaardigheden om aan het werk te gaan, stromen door naar de volgende trede. Kortom: zodra iemand goed bemiddelbaar is geworden, neemt hij de volgende stap (meestal trede 4, soms ook gelijk een hogere trede).
Instrumenten	Hieronder valt een breed scala aan producten, waaronder de bekende totaaltrajecten van bijvoorbeeld Agens, Alexander Calder, TWCA, Work Out en Ecosol (traject voor herintredende vrouwen). Genoemde partijen bieden vanaf medio 2006 hun dienstverlening ook als losse producten aan. Ook vakgerichte scholing, taalcursussen, trajecten werken met behoud van uitkering, stages etc. vallen hieronder, evenals duale trajecten .

Tree 4 **Arbeidstoeleiding**

Omschrijving	In deze fase gaat het met name om het vinden van een betaalde baan, waarbij duurzame uitstroom steeds het uitgangspunt vormt.
Voor wie	Op deze trede staan personen die weliswaar goed bemiddelbaar zijn, maar die nog geen betaalde hebben gevonden.
Volgende trede	Zodra iemand aan het werk is, stroomt hij door naar de volgende trede. Dit is trede 5 in geval iemand nog niet volledig is uitgestroomd, trede 6 wanneer hij is uitgestroomd naar een gesubsidieerde baan en trede 7 wanneer er sprake is van nazorg.
Instrumenten	Het gaat hier vooral om instrumenten als sollicitatie training, jobhunting, directe bemiddeling . Daarnaast kunnen in deze fase ook eerder genoemde instrumenten als stages en werken met behoud van uitkering worden ingezet.

Tree 5 **Werken in deeltijd**

Omschrijving	Personen op deze trede hebben weliswaar betaald werk, maar blijven nog wel
--------------	--

	aangewezen op een aanvullende uitkering.
Voor wie	Op deze trede staat iedereen die inkomsten uit arbeid heeft, maar daarmee niet genoeg verdiend om uit de uitkering te komen. Het gaat hierbij om parttime werk, maar ook om seizoensarbeid, uitzendwerk, vakantiebanen etc. Voor een groep personen is deze trede het eindpunt. Het gaat dan om personen die vanwege psychische, medische of sociale redenen niet fulltime kunnen werken.
Volgende trede	Zodra iemand voldoende inkomsten heeft en de uitkering beëindigd kan worden, kan hij naar de volgende trede (meestal trede 7, soms trede 6).
Instrumenten	Wanneer de parttime baan niet benoemd is als einddoel, zal over het algemeen het <i>instrumentarium van trede 4</i> ingezet (blijven) worden. Volledige uitstroom uit de uitkering blijft immers voor de meesten het einddoel. Omdat het uitgangspunt is dat al het deeltijd werk een bijdrage levert aan de uiteindelijke arbeidsinschakeling, kan de <i>vrijlating van inkomsten</i> in deze fase ook beschouwd worden als (stimulerings)instrument.

Tree 6 Werken met subsidie

Omschrijving	Deze trede betreft het werken in een gesubsidieerde baan.
Voor wie	Iedereen die een baan heeft die geheel of gedeeltelijk wordt gesubsidieerd door de gemeente.
Volgende trede	Wanneer de subsidie wegvalt en de baan behouden blijft, stapt de klant als vanzelf op de volgende trede (trede 7, tevens laatste trede).
Instrumenten	<i>Work First</i> is een instrument dat bij deze trede hoort. De loonkosten van de deelnemers worden immers betaald uit het Werkdeel WWB zodat er sprake is van een gesubsidieerde baan. Daarnaast kan hier nog de <i>overbruggingssubsidie</i> genoemd worden. Dit is een loonkostensubsidie voor werkgevers die een langdurig werkloze Haarlemmer in dienst nemen.

Tree 7 Regulier werk

Omschrijving	Het gaat hierbij om reguliere (ongesubsidieerde) arbeid.
Voor wie	Iedereen die volledig uit de uitkering is omdat hij voldoende inkomsten uit arbeid heeft.
Volgende trede	Niet van toepassing.
Instrumenten	Met de inzet van <i>nazorg</i> wordt beoogd uitval in de eerste maanden te voorkomen. Een ander instrument dat in deze fase ingezet kan worden is de <i>uitstroombijstand</i> .

Bijlage 2: samenvatting interne inspraakronde

In vijf verschillende overleggen is met de *uitvoerend medewerkers* (case- en trajectmanagers) gesproken over o.a. hun visie op reïntegratie. De uitkomsten hiervan zijn hieronder samengevat.

Dichter op de klant:

- Alle betrokkenen ondersteunen de visie dat er meer tijd nodig is voor reïntegratie.
- Casemanagers willen veel vaker zelf de diagnose stellen, alleen al omdat dit een goede manier is om de klant te leren kennen. Het stellen van een diagnose kost veel tijd en soms zijn zelfs meerdere gesprekken nodig om tot een goede diagnose te komen.
- Hoe waarborg je dat vrijgekomen tijd ook daadwerkelijk besteed wordt aan reïntegratie?
- Casemanager moet meer ruimte hebben om betrokkenheid te tonen, bijvoorbeeld door bezoeken af te leggen op de locaties waar de trajecten worden uitgevoerd.

Meer maatwerk:

- Veelgehoorde opmerkingen met betrekking tot inkoop totaaltrajecten versus inkoop losse producten:
 - totaaltraject niet altijd nodig, meer modulair inkopen;
 - voorwaarde bij modulaire inkoop: goede diagnose.
- Veel gehoorde opmerkingen met betrekking tot sociale activering:
 - breder aanbod sociale activering (bijvoorbeeld voor ouderen zonder arbeidsplicht);
 - sociale activering is momenteel een 'ondergeschoven kindje';
 - er moeten aparte trajecten komen (bij voorkeur door verschillende organisaties uitgevoerd) voor verslaafden en voor personen die juist van hun verslaving willen afkomen;
 - duidelijk onderscheid maken tussen sociale activering als zorgtraject (maatschappelijke participatie) of als voortraject (arbeidsactivering).
- Meer aanbod dat specifiek gericht is op bepaalde groepen of problemen (bijvoorbeeld voor personen met gebrek aan motivatie of voor personen met autoriteitsproblemen).
- Meer variatie op het gebied van taalscholing (taal op de werkvloer, stages als onderdeel van NT2).

Vraaggerichte benadering:

Veel gehoorde opmerkingen over deze methodiek:

- meer concrete producten, zoals het experiment 'Direct Werk';
- meer projecten zoals 'Direct Werk' of trajecten met baangarantie;
- meer mogelijkheden op het gebied van Work First, werkervaringsplekken en leerwerktrajecten.

Overig:

- Behoeft aan overzichtelijker en duidelijkere werkprocessen.
- Kinderopvang is vaak knelpunt.
- Bijzondere groepen: ketenaanpak is voorwaarde voor succesvol reïntegratiebeleid (periodiek en structureel overleg).
- Creatieve inzet van bijzondere bijstand kan bijdrage leveren aan activering/reïntegratie (bijvoorbeeld kleding of een gebitsrenovatie).
- Info over projecten in andere gemeenten (niet zelf het wiel hoeven uitvinden).
- Heroverwegen van de mogelijkheid om 100% sanctie (= uitsluiting) toe te passen, met name bij niet-willers.
- Benoemen van doelstelling (bijvoorbeeld op jaarbasis) en inzicht geven in de mate waarin deze doelstelling wordt gerealiseerd (op verschillende niveaus: per bureau, per casemanager, per reïntegratiebedrijf etc.).
- Duidelijke definitie van begrippen (wat is: zorg, sociale activering, reïntegratie arbeidsactivering etc.).

Bijlage 3: toelichting op begroting

De genoemde aantallen in onderstaande tabellen zijn inclusief trajecten die in het voorgaande jaar zijn gestart. Wij gaan uit van een verhouding 30% - 70% (30% gestart in voorgaande jaar).

2007	aantal	gestart vorig jaar	trajectprijs
onthefing, wel traject/actief	105	45	€ 5.500,00
sociale activering	400	120	€ 5.500,00
work first	400	nvt	€ 13.000,00
project stadsonderhoud	50	nvt	€ 13.000,00
reïntegratietraject extern	450	135	€ 5.000,00
losse producten, regie casemanager	750	225	€ 5.000,00
diagnose/arbeidsgeschiktheidstoets	600	nvt	€ 500,00
gesubsidieerde arbeid	240	nvt	€ 20.000,00
voorzieningen divers (premies etc.)	nvt	nvt	nvt
scholingstrajecten (langdurig)	nvt	nvt	nvt

2008	aantal	gestart vorig jaar	trajectprijs
onthefing, wel traject/actief	140	60	€ 5.500,00
sociale activering	400	120	€ 5.500,00
work first	400	nvt	€ 13.000,00
project stadsonderhoud	100	nvt	€ 13.000,00
reïntegratietraject extern	250	75	€ 5.000,00
losse producten, regie casemanager	900	270	€ 5.000,00
diagnose/arbeidsgeschiktheidstoets	600	nvt	€ 500,00
gesubsidieerde arbeid	210	nvt	€ 20.000,00
voorzieningen divers(premies etc.)	nvt	nvt	nvt
scholingstrajecten (langdurig)	nvt	nvt	nvt

Bij het opstellen van deze begroting zijn de volgende uitgangspunten gehanteerd:

- Voor de groep '65 jaar en ouder' en de groep 'onthefing, (nog) geen traject' worden geen kosten gemaakt.
- Voor de groep 'onthefing, wel traject/actief' veronderstellen wij dat voor 70% het Werkdeel WWB wordt ingezet. De overige 30% heeft geen traject nodig om geactiveerd te worden. Er worden dus ook geen kosten gemaakt. De gemiddelde trajectprijs is gelijk aan die van sociale activering.
- De gemiddelde trajectprijs voor sociale activering is € 5.500,00.
- De kosten voor een traject Work First bedragen € 20.000,00 per 9 maanden. Voor de begroting zijn wij uitgegaan van een gemiddelde trajectduur van 6 maanden, dus € 13.000,00.
- Het project stadsonderhoud wordt onderdeel van het project Work First. Wij ramen de trajectkosten derhalve gelijk op die van een Work First traject.
- De gemiddelde prijs voor reïntegratietraject bedraagt € 5.000,00.
- De trajectprijs voor een traject dat bestaat uit losse producten waarbij de casemanager de regie voert, is inclusief de loonkosten van de casemanager en is op hetzelfde bedrag begroot als de kosten voor een ingekocht reïntegratietraject. In deze prijs is tevens rekening gehouden met de inkoop van maatwerkproducten, waaronder kortdurende scholing.
- Langdurige scholingstrajecten maken onderdeel uit van een reïntegratietraject. Omdat wij scholing de komende jaren intensiever willen benutten als reïntegratie-instrument, is in de begroting een aparte post voor scholingskosten opgenomen. Uitgangspunt hierbij is een gemiddelde scholingsprijs van € 10.00,00 voor zo'n 75 klanten.
- Hoewel de prijs tussen een diagnose en een arbeidsgeschiktheidstoets nogal verschilt, is de gemiddelde prijs begroot op € 500,00 per product.
- De gemiddelde loonkostensubsidie per arbeidsplek bedraagt € 20.000,00.

- De kosten voor ‘overige reïntegratievoorzieningen’ zijn een raming, rekening houdend met een verruiming van de overbruggingssubsidie.
- Een deel van de kosten wordt pas in het volgende jaar betaald. Daar staat tegenover dat dus ook ieder jaar kosten worden betaald die in voorgaande jaren zijn begroot. Wij gaan ervanuit dat beiden elkaar redelijk in evenwicht houden.

	2007	2008
ontheffing, wel traject/actief	€ 330.000,00	€ 440.000,00
sociale activering	€ 1.540.000,00	€ 1.540.000,00
work first	€ 5.200.000,00	€ 5.200.000,00
project stadsonderhoud	€ 650.000,00	€ 1.300.000,00
reïntegratietraject extern	€ 1.575.000,00	€ 875.000,00
losse producten, regie door casemanager	€ 2.625.000,00	€ 3.150.000,00
diagnose/arbeidsgeschiktheidstoets	€ 300.000,00	€ 300.000,00
gesubsidieerde arbeid	€ 4.800.000,00	€ 4.200.000,00
reïntegratievoorzieningen (premies etc.)	€ 800.000,00	€ 800.000,00
scholingstrajecten (langdurig)	€ 750.000,00	€ 750.000,00
	€ 18.570.000,00	€ 18.555.000,00

Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Retouradres Postbus 203, 2000 AE Haarlem

Beleidsadviescommissie
t.a.v. mevrouw Zwanenberg
Postbus 400
2000 AK Haarlem

	t.a.v. mevrouw C. Zwanenberg
	Postbus 400
Datum	2000 AK Haarlem
Ons kenmerk	10 oktober 2006
Contactpersoon	PD/SZW/2006/435
Doorkiesnummer	E.F. van Duffelen
E-mail	023-5114395
Onderwerp	duffele@haarlem.nl
	kaderstellende nota reïntegratie

Geachte mevrouw Zwanenberg,

Met deze brief reageren wij op het advies dat de Beleidsadviescommissie heeft uitgebracht naar aanleiding van de kadernota reïntegratie 2006 – 2008.

Op welke manieren denkt de gemeente Haarlem stage- en additionele werkgelegenheid te stimuleren en te bevorderen?

Het bevorderen en stimuleren van stageplekken en werkgelegenheid in Haarlem is een ambitie die geformuleerd staat in het coalitieakkoord 2006 – 2010. De afdeling Sociale Zaken en Werkgelegenheid werkt daar waar mogelijk mee aan het realiseren van deze ambitie. Het valt echter buiten de reikwijdte van deze nota om nader in te gaan op de wijze waarop het college dit wil realiseren.

De BAC pleit voor stagevergoedingen en vergoedingen voor die organisaties die meewerken aan maatschappelijke participatie.

In paragraaf 7 is aangegeven dat wij de mogelijkheden voor een stimulerings-subsidie, waaronder stagevergoedingen, nader onderzoeken. Het is echter niet mogelijk om organisaties die stage- of activeringsplekken bieden, hiervoor een vergoeding te verstrekken. Overigens hebben wij wel met de meeste organisaties contractuele afspraken over de begeleiding in de vorm van activeringstrajecten van onze klanten en de kosten die hieraan verbonden zijn.

Wat betreft de reïntegratie-instrumenten: de methodiek van de 'vraaggerichte benadering'. De BAC vindt dat de formulering 'de beperkingen' vervangen zouden moeten worden door 'de competenties en vaardigheden van de klant'. Hierbij dient de 'vraaggerichte benadering' vooral bij de klant te worden gehanteerd. Er is dan veel meer kans op een geslaagde reïntegratie die beide partijen, SoZaWe en de klant zelf, tevreden stelt en zorg kan dragen voor een succesvolle uitstroom.

Het betreffende tekstblok is aangepast. Overigens is het kenmerkende van een vraaggerichte benadering dat het uitgaat van de vraag naar personeel op de arbeidsmarkt. Ingeval uitgegaan wordt van de klant, spreken we over een aanbodgerichte benadering.

De BAC constateert dat er steeds meer projecten worden gestart om werkzoekenden te begeleiden naar het ondernemerschap ook wel ZZP'ers (Zelfstandige Zonder Personeel) Besluit Bijzonder

Bijstand Zelfstandigen genoemd. De BAC pleit er dan ook voor om aan deze ontwikkeling in de kadernota aandacht te besteden.

Op pagina 4 is hierover een tekstblok aan de nota toegevoegd.

De BAC vindt dat additionele werkgelegenheid meer is dan de genoemde 'onderhoudswerkzaamheden'. De BAC stelt voor 'onderhoudswerkzaamheden' weg te laten of uitbreiden met andere voorbeelden. Additionele werkgelegenheid kan je op meerdere niveaus en in verschillende branches creëren.

Ook hiervoor geldt dat de betreffende zinsnede afkomstig is uit het coalitieprogramma en dat het derhalve buiten de reikwijdte van deze nota valt om daar dieper op in te gaan. Overigens zijn aan alle citaten uit het coalitieakkoord voetnoten toegevoegd, zodat ze duidelijk herkenbaar zijn.

De BAC pleit voor tegemoetkoming of bonus voor maatschappelijke organisaties die mee willen werken aan het maatschappelijk participatietraject van de klant.

Zie reactie onder de tweede opmerking.

'Work First': de BAC stelt zich de vraag waaruit blijkt dat Work First een effectief reïntegratie-instrument is?

Eind augustus is het pilotproject Work First geëvalueerd. De resultaten zijn opgenomen in deze nota (voetnoot pagina 4). Overigens wijzen niet alleen onze eigen cijfers maar ook landelijke cijfers uit dat Work First een effectief instrument is.

De BAC vindt dat een reïntegratie- instrument effectief is als de werkzoekende blijvend uitgestroomd is in een reguliere baan. De BAC wil nader geïnformeerd worden over wat het betekent wanneer cliënten 'blijvend' zijn uitgestroomd. Welke klanten en hoe worden deze gevolgd, of er sprake is van "blijvend" uitgestroomd zijn?

Van duurzame uitstroom is sprake indien de klant een arbeidsovereenkomst van minimaal 6 heeft waardoor hij niet langer aangewezen is op een (aanvullende) bijstandsuitkering. Gedurende deze 6 maanden wordt de klant in het kader van nazorg gevolgd door het reïntegratiebedrijf. Indien de klant binnen deze periode uitvalt, is er geen sprake van duurzame uitstroom en wordt de begeleiding hervat.

Wat betreft de 'evaluatie overbruggingssubsidie': de BAC wil hiervoor verwijzen naar het verstrekte advies van 19 juli jl. waarin geconstateerd is dat van deze subsidie niet of nauwelijks gebruik is gemaakt.

In de betreffende nota is het advies van de BAC verwerkt.

De BAC wil het begrip 'goed geïnformeerde klanten' uitgebreider geformuleerd zien. Voor de BAC betekent het dat er een effectieve manier van communiceren dient plaats te vinden en vraagt zich af of dat ook daadwerkelijk gebeurt.

Op basis van deze nota wordt een communicatieplan waarin nader wordt uitgewerkt op welke wijze wij dit beleid naar de verschillende partijen, dus ook onze klanten, communiceren. Te zijner tijd ontvangt u een exemplaar van dit communicatieplan.

De commissie Samenleving wordt middels het kwartaalbulletin geïnformeerd over de effecten van het reïntegratiebeleid: de BAC ziet deze kwartaalbulletins gaarne tegemoet.

Wij dragen er zorg voor dat het BAC vanaf het moment van verschijnen het kwartaalbulletin krijgt toegestuurd.

Het woord 'maar' ziet de BAC graag door 'en' vervangen, en de BAC wil tussen 'beleid en bestand' een toevoeging 'en de lokale arbeidsmarkt' als aanvulling vermeld zien.

Het tekstvoorstel is niet letterlijk overgenomen maar er heeft wel een tekstuele aanpassing plaatsgevonden. De toevoeging ten aanzien van de lokale arbeidsmarkt betrekken wij weliswaar bij onze beleidsontwikkeling, maar cijfers daaromtrent maken geen vast onderdeel van het kwartaalbulletin. Dat zijn immers cijfers die wij niet uit onze eigen systemen kunnen genereren maar waarvoor wij afhankelijk zijn van derden, bijvoorbeeld het CWI.

Wij vertrouwen er op met deze brief een volledige en duidelijke reactie te hebben gegeven op uw advies.

Met vriendelijke groet

Het college van burgemeester en wethouders,

de secretaris,
drs. W.J. Sleddering

de burgemeester,
mr. B.B. Schneiders

Raadsstuk (in te vullen door griffie)
B&W datum (in te vullen door griffie)
Sector/afdeling Publieksdienst
Registratienummer PD/SZW/2006/426

Onderwerp: Kadernota reïntegratie 2006 - 2008
--

De ‘Kadernota reïntegratie 2006 – 2008’ is een nadere uitwerking van het gestelde in het coalitieakkoord over dit onderwerp.

Het bevorderen van uitstroom uit de bijstand is namelijk één van de speerpunten van het college voor de komende vier jaar. In het coalitieakkoord 2006 – 2010 wordt een aantal manieren genoemd waarop dit gerealiseerd kan worden. Het college speelt hierbij zelf een actieve rol door het creëren van stageplekken en (additionele) werkgelegenheid. Maar ook door bijvoorbeeld het stimuleren en bevorderen van werkgelegenheid in Haarlem. Deze maatregelen, in combinatie met een actief uitstroombesleid en een streng doch rechtvaardig handhavingsbeleid, moet in de komende jaren leiden tot een verhoogde uitstroom uit de bijstand. Maar het gaat niet om werk alleen. Ook maatschappelijke participatie, bijvoorbeeld door middel van vrijwilligerswerk, voor hen die (nog) niet kunnen werken en de inburgering van oud- en nieuwkomers staan hoog op de agenda. Niemand aan de kant, daar gaat het om.

Aanleiding + fase van besluitvorming

Deze kaderstellende nota dient vastgesteld te worden door de gemeenteraad. Hiermee voldoet de raad tevens aan het gestelde in artikel 5 van de ‘Reïntegratieverordening WWB’. Daarin is namelijk bepaald dat de raad tweejaarlijks een beleidsplan reïntegratie moet vaststellen.

Samenvatting is leeswijzer t.b.v. commissie en/of raad

Niemand aan de kant! Dat is het uitgangspunt van het reïntegratiebeleid voor de komende jaren. Daarbij gaat niet om werk alleen. Ook maatschappelijke participatie voor hen die (nog) niet kunnen werken en de inburgering van oud- en nieuwkomers staan hoog op de agenda. Een stevige maar humane poortwachterfunctie zorgt ervoor dat alleen zij die daar recht op hebben, bijstand ontvangen.

Bovengenoemde uitgangspunten leiden de komende jaren tot een intensivering en verdieping van het reïntegratiebeleid. In 2007 en 2008 willen wij 1200 personen een reïntegratietraject bieden. Dit is circa 40% van het klantenbestand. Daarnaast bieden wij jaarlijks tussen de 400 en 500 personen een Work First traject aan. Dit is inclusief de banen in het kader van het stadsonderhoud. Tot slot willen wij jaarlijks 400 personen een traject gericht op zorg, maatschappelijke participatie, sociale activering of vrijwilligerswerk bieden.

Dit alles vertaalt zich in een toename van de uitstroom als gevolg waarvan het bestand eind 2008 is gedaald tot circa 2800 klanten. Door deze verhoogde uitstroom wordt het tekort op het Inkomensdeel WWB teruggedrongen. Eind 2008 kennen wij al onze klanten en heeft 80% een trajectplan gericht op werk, zorg of activering. In de onderstaand schema schetsen wij het bestand volgens de huidige gegevens (september 2006) en laten wij tevens zien wat wij eind 2008 bereikt willen hebben.

Wij kunnen deze ambitie alleen realiseren wanneer de casemanager voldoende tijd heeft voor reïntegratie. De verlaging van de caseload (van 120 naar circa 80 klanten) wordt in 2007 afgerond. Via een Europese aanbesteding wordt een breed scala aan reïntegratievoorzieningen en losse

producten ingekocht. Ook de trajecten sociale activering worden opnieuw aanbesteed. Daarnaast blijft het mogelijk om individuele maatwerkproducten in te kopen.

Financiële paragraaf

De kosten van het besluit zijn begroot op circa € 18.500.000,00 per jaar en kunnen volledig ten laste van het voor reïntegratie geoormerkte budget Werkdeel WWB worden gebracht.

Participatie / communicatie

Het advies van de Beleidsadviescommissie is bijgevoegd, evenals de reactie van het college daarop.

Planning

De kadernota kan voor de begrotingsbehandeling in de commissie Samenleving besproken worden. Na de begrotingsbehandeling kan de kadernota in de raad behandeld worden.

Wij stellen de raad voor:

6. de ‘Kadernota reïntegratie 2006 – 2008’ vast te stellen;
7. de kosten van het besluit, die zijn begroot op circa € 18.500.000,00 per jaar, volledig ten laste te brengen van het voor reïntegratie geoormerkte budget Werkdeel WWB worden gebracht.

De secretaris

De burgemeester

Raadsbesluit

De raad der gemeente Haarlem,

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders

Besluit:

1. De raad stelt de ‘Kadernota reïntegratie 2006 – 2008’ vast.
2. De kosten van het besluit, die zijn begroot op circa € 18.500.000,00 per jaar, worden volledig ten laste gebracht van het voor reïntegratie geoormerkte budget Werkdeel WWB worden gebracht.

Gedaan in de vergadering van (in te vullen door de griffie)

De griffier

De voorzitter